

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juni 1988

om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

(88/376/EØF, Euratom)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 199 og 201,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 171 og 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter ⁽⁴⁾, senest ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, blev den maksimalsats, som anvendes på det ensartede grundlag for merværdiafgiften, (momsen), og som tidligere var blevet fastsat til 1 % ved Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter ⁽⁵⁾, i det følgende benævnt »afgørelsen af 21. april 1970«, forhøjet til 1,4 % for hver medlemsstat;

loftet på 1,4 % har vist sig at være utilstrækkeligt til dækning af Fællesskabets anslåede udgifter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 102 af 16. 4. 1988, s. 8.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 15. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT nr. C 175 af 4. 7. 1988.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 14. 5. 1985, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

undertegnelsen af Den Europæiske Fælles Akt har åbnet nye perspektiver for Fællesskabet; i artikel 8 A i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er det bestemt, at det indre marked skal gennemføres inden den 31. december 1992;

Fællesskabet bør råde over stabile og sikre indtægter, således at det kan sanere den nuværende situation og gennemføre de fælles politikker; disse indtægter bør baseres på de udgifter, der anses for nødvendige hertil, og som er fastsat i de finansielle overslag i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som får virkning den 1. juli 1988;

på mødet i Bruxelles den 11., 12. og 13. februar 1988 nåede Det Europæiske Råd frem til en række konklusioner herom;

ifølge disse konklusioner vil Fællesskabet indtil 1992 kunne disponere over et maksimalt beløb i egne indtægter svarende til 1,2 % af medlemsstaternes samlede årlige bruttonationalindkomster i markedspriser, i det følgende benævnt »BNI«;

for at dette loft kan overholdes, må det samlede beløb for de egne indtægter, der stilles til Fællesskabets rådighed for perioden 1988—1992, ikke i noget år overstige en bestemt procentsats af Fællesskabets samlede BNI for det pågældende år; denne procentsats skal fremkomme ved anvendelsen af de grundprincipper, som er fastsat for væksten i Fællesskabets udgifter i Det Europæiske Råds konklusioner vedrørende budgetdisciplin og budgetforvaltning, med en sikkerhedsmargen på 0,03 % af Fællesskabets BNI med henblik på uforudsete udgifter;

et samlet loft på 1,30 % af medlemsstaternes BNI fastsættes for forpligtelsesbevillingerne, og det bør sikres, at udviklingen i forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne styres;

disse lofter bør gælde indtil denne afgørelse ændres;

for at der kan skabes større overensstemmelse mellem de beløb, som de enkelte medlemsstater indbetaler, og deres bidragsevne, bør sammensætningen af Fællesskabets egne indtægter ændres og udvides; det vil derfor være hensigtsmæssigt:

- at fastsætte den maksimalsats, som skal anvendes på de enkelte medlemsstaters ensartede beregningsgrundlag for merværdiafgiften, til 1,4 %, idet dette grundlag dog ikke kan overstige 55 % af landets BNI
- at indføre en supplerende indtægtskilde, som åbner mulighed for at sikre budgetmæssig ligevægt mellem indtægter og udgifter, og som er baseret på medlemsstaternes samlede BNI; med henblik herpå vil Rådet vedtage et direktiv om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNImp);

tolden på produkter, der henhører under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, bør medregnes Fællesskabernes egne indtægter;

konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. juni 1984 vedrørende korrektionen af budgetligevægtene finder anvendelse, så længe denne afgørelse er gældende; den nuværende kompensationsordning bør imidlertid tilpasses for at tage hensyn til »udjævningen« af beregningsgrundlaget for moms og til indførelsen af en supplerende indtægt, og den bør give mulighed for at finansiere korrektionen på grundlag af en BNI-nøgle; denne tilpasning har til formål at sikre, at Det Forenede Kongeriges momsandel erstattes med dets andel i betalingerne på grundlag af 3. og 4. indtægtskilde (de indtægter, der hidrører fra henholdsvis moms og BNI), samt at sikre, at den virkning for et givet år for Det Forenede Kongerige af »udjævningen« af beregningsgrundlaget for moms og af indførelsen af 4. indtægtskilde, som ikke kompenseres med denne ændring, korrigeres ved en tilpasning af kompensationen for det pågældende år; Spaniens og Portugals bidrag bør reduceres i henhold til de bestemmelser, der er fastsat i artikel 187 og 374 i Tilrædelsesakten af 1985;

der bør drages omsorg for, at budgetligevægtene korrigeres på en sådan måde, at dette ikke berører de egne indtægter, der er disponible for Fællesskabets politik;

i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11., 12. og 13. februar 1988 er det bestemt, at der på Fællesskabets budget skal afsættes en monetær reserve, i det følgende benævnt »monetær EUGFL-reserve«, som skal afbøde de følger, som betydelige og uforudsete udsving i pariteten mellem ECU og dollar har for udgifterne under Den Europæiske Udviklings-

og Garantifond for Landbruget (FEOGA), Garantisektionen; der fastsættes særlige bestemmelser vedrørende denne reserve;

der bør fastsættes bestemmelser til sikring af overgangen fra den ordning, som blev indført ved afgørelse 85/257/EØF, Euratom, til den ordning, som indføres ved nærværende afgørelse;

Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 11., 12. og 13. februar 1988, at denne afgørelse skal have virkning fra den 1. januar 1988 —

FASTSAT FØLGENDE BESTEMMELSER, SOM DET HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT VEDTAGE:

Artikel 1

Der tillægges Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af deres budget i overensstemmelse med den i de følgende artikler fastsatte fremgangsmåde.

Fællesskabets budget finansieres, uanset andre indtægter, fuldt ud ved hjælp af Fællesskabernes egne indtægter.

Artikel 2

1. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter provenuet af:

- a) afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende afgifter og lignende samt andre afgifter, som af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, såvel som afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker
- b) told i henhold til Den Fælles Toldtarif og anden told, der af Fællesskabets institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, samt told af de produkter, der henhører under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- c) anvendelse af en ensartet sats, som gælder for alle medlemsstater, på momsregningsgrundlaget, der fastlægges ensartet for medlemsstaterne i henhold til fællesskabsregler; det grundlag, som en medlemsstat skal tage i betragtning med henblik på denne afgørelse, kan dog ikke overstige 55 % af medlemsstaternes BNI
- d) anvendelse af en sats, som fastsættes inden for rammerne af budgetproceduren under hensyn til alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes BNI, der opstilles efter fællesskabsregler, vil blive omhandlet i et direktiv, der skal vedtages på grundlag af artikel 8, stk. 2, i denne afgørelse.

2. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter desuden provenuet af andre afgifter, som måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab eller Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og under overholdelse af den procedure, som er fastsat i artikel 201 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab eller i artikel 173 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Ved indbetaling af beløbene i henhold til stk. 1, litra a) og b), tilbageholder medlemsstaterne 10 % til dækning af opkrævningsomkostningerne.

4. Den ensartede sats, der er omhandlet i stk. 1, litra c), fremkommer som et resultat af:

a) anvendelse af satsen på 1,4 % på medlemsstaternes momsregningsgrundlag

b) og nedsættelse med bruttobeløbet for den referencekompensation, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2. Dette bruttobeløb udgøres af kompensationen tilpasset under hensyn til, at Det Forenede Kongerige ikke deltager i finansieringen af sin egen kompensation, samt til, at Forbundsrepublikken Tysklands andel er nedsat med en tredjedel. Satsen beregnes, som om referencekompensationen blev finansieret af medlemsstaterne efter deres momsregningsgrundlag som fastsat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c). For 1988 nedsættes bruttoreferencekompensationen med 780 mio ECU.

5. Den sats, der er fastsat i stk. 1, litra d), gælder for hver medlemsstats BNI.

6. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den tidligere fastsatte ensartede momsats og BNI-sats fortsat gælde, indtil nye sats træder i kraft, medmindre andet vedtages i henhold til artikel 8, stk. 2, som følge af oprettelsen af en monetær EUGFL-reserve på budgettet.

7. Uanset stk. 1, litra c), og såfremt reglerne vedrørende fastlæggelse af det ensartede momsregningsgrundlag endnu ikke er gennemført i alle medlemsstater pr. 1. januar i det pågældende regnskabsår, skal det finansielle bidrag, som en medlemsstat, der endnu ikke anvender dette ensartede grundlag, skal indbetale til Fællesskabernes budget i stedet for moms, fastsættes på grundlag af forholdet mellem den pågældende medlemsstats bruttonationalindkomst i markedspriser i de første tre år af femårsperioden forud for det pågældende år og medlemsstaternes samlede bruttonationalindkomst i markedspriser. Denne undtagelsesbestemmelse bortfalder, når reglerne vedrørende fastlæggelse af det ensartede momsregningsgrundlag er gennemført i alle medlemsstater.

8. I denne afgørelse forstås ved BNI årets bruttonationalindkomst i markedspriser.

Artikel 3

1. Fællesskabernes samlede egne indtægter kan ikke overstige 1,20 % af Fællesskabets samlede BNI med hensyn til betalingsbevillinger.

Fællesskabernes samlede egne indtægter kan for hvert af årene i perioden 1988—1992 ikke overstige følgende procenter af Fællesskabets samlede BNI i det pågældende år:

- 1988: 1,15 %
- 1989: 1,17 %
- 1990: 1,18 %
- 1991: 1,19 %
- 1992: 1,20 %.

2. Udviklingen i de bevillinger til forpligtelser, der opføres på Fællesskabernes almindelige budget i løbet af perioden 1988—1992, skal styres på en sådan måde, at resultatet bliver en samlet beløbsramme, der ikke overstiger 1,30 % af Fællesskabets samlede BNI i 1992. Der fastholdes et nøje forhold mellem bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at overholde det i stk. 1 nævnte loft for de følgende år.

3. De samlede lofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, finder anvendelse, indtil denne afgørelse ændres.

Artikel 4

Der indrømmes Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetulige vægtene. Denne korrektion består af et grundbeløb og en justering. Ved denne justering bringes grundbeløbet i overensstemmelse med en referencekompensation.

1. Grundbeløbet fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det foregående regnskabsår mellem:

- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af summen af de indbetalinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), og som er blevet foretaget i det pågældende regnskabsår, inklusive justeringerne af den ensartede sats for tidligere regnskabsår, og
- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede »fordelte udgifter«

b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«

c) og at multiplicere resultatet med 0,66.

2. Referencekompensationen er den korrektion, som fremkommer ved anvendelsen af litra a), b) og c) nedenfor, korrigeret med den fordel for Det Forenede Kongerige, som opstår, når momsens »udjævnes«, og artikel 2, stk. 1, litra d), bringes i anvendelse.

Referencekompensationen fastsættes ved:

- a) at beregne forskellen i det forløbne regnskabsår mellem:
- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede momsindbetalinger, som skulle have været foretaget i dette regnskabsår, inklusive justeringerne for tidligere regnskabsår, vedrørende de beløb, som finansieres over de i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), nævnte indtægter, såfremt den ensartede momssats var blevet anvendt på grundlag, der ikke var »udjævnet«, og
 - Det Forenede Kongeriges procentvise andel i de samlede »fordelte udgifter«
- b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«
- c) at multiplicere resultatet med 0,66
- d) at trække Det Forenede Kongeriges indbetalinger under stk. 1, litra a), første led, fra indbetalingerne under stk. 2, litra a), første led, og
- e) at trække de under litra d) fremkomne beløb fra det under litra c) fremkomne beløb.
3. Grundbeløbet justeres, så det kommer til at svare til beløbet for referencekompensationen.

Artikel 5

1. Korrektionen finansieres af de øvrige medlemsstater efter følgende retningslinjer:

Medlemsstaternes andel i denne finansiering beregnes først på grundlag af deres respektive andel i de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede indbetalinger, idet der ses bort fra Det Forenede Kongerige; den tilpasses dernæst, således at Forbundsrepublikken Tysklands bidrag nedsættes til to tredjedele af den andel, som fremkommer ved denne beregning.

2. Korrektionen ydes Det Forenede Kongerige i form af fradrag i de indbetalinger, som landet foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c). De øvrige medlemsstaters andel heri lægges til de indbetalinger, hver medlemsstat foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), idet satsen dog ikke må overstige 1,4% af momsberegningsgrundlaget, og til artikel 2, stk. 1, litra d).

3. Kommissionen foretager de i denne afgørelses artikel 4 omhandlede beregninger.

4. Hvis budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den korrektion til Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstaters andele heri, som er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, fortsat gælde.

Artikel 6

De i artikel 2 nævnte indtægter anvendes uden sontring til finansiering af alle udgifter, der er opført på Fællesskabernes budget. De indtægter, der er nødvendige til hel eller delvis dækning af den monetære EUGFL-reserve, og som er opført på budgettet, indkræves dog først hos medlemsstaterne, når reserven tages i anvendelse. Bestemmelserne vedrørende anvendelsen af denne reserve vedtages i fornødent omfang i henhold til artikel 8, stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 1 foregriber ikke anvendelsen af visse medlemsstaters bidrag til de supplerende programmer, der er fastsat i EØF-Traktatens artikel 130 L i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Artikel 7

Et eventuelt overskud af Fællesskabernes indtægter i forhold til samtlige de i et regnskabsår faktisk afholdte udgifter fremføres til det følgende regnskabsår. Et overskud, der følger af en overførsel fra kapitlerne vedrørende EUGFL, Garantisektionen, til den monetære reserve, betragtes dog som egne indtægter.

Artikel 8

1. Fællesskabets egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som i givet fald tilpasses fællesskabsforskrifternes krav. Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre deres overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne og aflægger rapport til budgetmyndigheden. Medlemsstaterne stiller de i artikel 2, stk. 1, litra a) til d), fastsatte indtægter til Kommissionens rådighed.

2. Uden at foregribe revisionen af regnskaberne og kontrollen af retmæssigheden og den formelle rigtighed i henhold til artikel 206a i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, idet denne revision og

kontrol først og fremmest skal vedrøre pålideligheden og effektiviteten af de nationale systemer og procedurer til fastlæggelse af grundlaget for de egne indtægter fra merværdiafgiften og fra BNI, og uden at foregribe de kontrolforanstaltninger, der træffes i medfør af samme Traktats artikel 209, litra c), vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, de bestemmelser, som er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, samt bestemmelserne vedrørende kontrollen med opkrævningen, overdragelsen til Kommissionen og indbetalingen af de i artikel 2 og 5 nævnte indtægter.

Artikel 9

Den mekanisme med gradvis aftagende tilbageførsel af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgifter eller finansielle bidrag på grundlag af BNI, som blev indført med virkning indtil 1991 til fordel for Kongeriget Spanien og Republikken Portugal i henhold til artikel 187 og 374 i Tiltrædelsesakten af 1985, gælder for Fællesskabernes egne indtægter hidrørende fra moms og for Fællesskabernes egne indtægter baseret på BNI, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), i denne afgørelse. Mekanismen gælder ligeledes for disse to medlemsstaters indbetalinger i henhold til artikel 5, stk. 2, i denne afgørelse. I sidstnævnte tilfælde er tilbageførselsatsen den sats, der var gældende for det år, for hvilket korrektionen indrømmes.

Artikel 10

Kommissionen forelægger inden udgangen af 1991 en beretning om, hvorledes den ved denne afgørelse indførte ordning fungerer, og den tager i denne forbindelse spørgsmålet om korrektionen af budgetulige vægtene til fordel for Det Forenede Kongerige op til fornyet overvejelse.

Artikel 11

1. Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet for De Europæiske Fællesskaber meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres

respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i andet afsnit omhandlede meddelelser. Den får virkning fra 1. januar 1988.

2. a) Med forbehold af litra b) og c) ophæves afgørelse 85/257/EØF, Euratom den 1. januar 1988. Enhver henvisning til afgørelsen af 21. april 1970 eller til afgørelse 85/257/EØF, Euratom skal betragtes som en henvisning til nærværende afgørelse.
- b) Bestemmelserne i artikel 3 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringerne af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af satsen på det ensartede, ikke »udjævnede« moms-beregningsgrundlag, for så vidt angår regnskabsåret 1987 og tidligere regnskabsår. Den reduktion, som Det Forenede Kongerige i 1988 skal have for de foregående regnskabsår, beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, litra b), nr. i), ii) og iii), i ovennævnte afgørelse. Denne reduktion finansieres af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i nærværende afgørelse. Beløbene svarende til reduktionen og finansieringen heraf modregnes i momsindbetalingerne i henhold til artikel 5, stk. 2, i nærværende afgørelse. I tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 7, erstattes momsindbetalingerne af finansielle bidrag ved de i dette stykke nævnte beregninger for hver berørt medlemsstat, og ved betaling af justeringer af korrektionerne vedrørende tidligere regnskabsår.
- c) Bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i afgørelse 85/257/EØF, Euratom gælder fortsat for de finansielle bidrag, som er nødvendige til at finansiere udførelsen af det supplerende program 1984—1987 »Drift af HFR-reaktoren«.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1988.

På Rådets vegne
M. BANGEMANN
Formand